

Sannhetens medarbeidere

Paulusårets siste artikkel, en kommentar til Brevet til Titus, 3,15.

02.07.2009

Paulus avslutter sitt korte brev til Titus med ordene: ”**Alle som er sammen med meg her, sender deg sine hilsener. Hils dem som er våre venner i troen. Guds nåde være med dere alle.**”

Apostelen hadde adressert sitt brev til ”min egen sønn i vår felles tro”.

Sammen med de to brevene til Timotheos tilhører Titusbrevet de såkalte ”pastoralbrevene”, fordi de inneholder anvisninger for ledelse og støtte av de unge menighetene som Paulus hadde grunnlagt. Alle tre brev er skrevet i en meget hjertelig tone.

Mot slutten av Paulusåret er det gagnlig å reflektere over hvor stor verdi apostelen legger i hjelp fra andre. Paulus var i sine aktiviteter aldri den ensomme ulv som man kanskje kunne forestille seg om man bare skulle dømme etter hans selvbevisste språk. Han som drev frem evangeliseringen av hedningene så bestemt, var og følte seg aldri ensom i denne kampen og gjorde ikke alt selv. Men han lot aldri noen sveve i uvitenhet om hvem som hadde det siste ord. Han lot alle sine medarbeidere og de troende føle hvor dypt de alle hørte sammen: de ba for hverandre og stolte på hverandres bønner, noe de

gjensidige hilsenene i avslutningen av brevet viser. Paulus føler seg forent med alle i kjærlighet ved troen – og spesielt ved nåden, som han ber om for alle.

Den som oppmerksomt leser Paulusbrevene og spesielt Apostlenes Gjerninger vil oppdage at apostelens følgesvenner ikke bare var hans reisekamerater men virkelige medarbeidere. De hjalp ham med utbredelsen av evangeliet: ”Hva Titus angår, så er han jo vår egen medhjelper og medarbeider blant dere; og hva våre brødre angår, så er de kirkenes utsendinger og gjenspeiler Kristi herlighet.” (2 Kor 8,23)

Blant de mange ”sannhetens medarbeidere” fremtrer spesielt Timotheos og Barnabas i tillegg til Titus. Barnabas som var født på Kypros og var en hellenistisk preget jøde-kristen, hadde en tid etter

Paulus Damaskusopplevelse tatt ham med seg til den kristne menigheten i Jerusalem (jf Apg 9,27). Det var også Barnabas som meklet i konflikten mellom jøde- og hedningekristne.

Men Apostlenes Gjerninger tier om Titus. I Brevet til Galaterne får vi imidlertid vite hvor mye Paulus stolte på ham og kom til å la ham utføre vanskelige oppdrag. Paulus og Barnabas tok med seg Titus til Jerusalem, da Paulus la frem evangeliet for de tolv, ”det evangelium jeg forkynner for hedningene, for å forvisse meg om at mitt arbeid ikke var og ikke hadde vært forgjeves”. (Gal 2,2)

Også under hedningeapostelens tredje misjonsreise spilte Titus en viktig rolle. Da det brøt ut en krise med intriger og giftigheter mot Paulus i Korint, sendte han Titus dit. Titus lyktes i å skape fred. Paulus gleder seg og berømmer ham: ”Men

der er én som trøster de nedbøyde, og Gud ga oss nytt mot ved Titus' komme. Det var ikke bare det at han endelig kom, men også at han var blitt så oppmuntret av sitt besøk hos dere. Han kunne fortelle oss om hvordan dere lengtet, om hvor bedrøvet dere var, og hvor ivrige når det gjaldt meg – og alt dette gjorde at gleden fikk overhånd!” (2 Kor 7,6-7)

Dessuten fikk Titus i oppdrag av Paulus å organisere kollekten til den trengende menigheten i Jerusalem, noe som lå Paulus tungt på hjertet: ”Gud være takk; han har vakt den samme omsorg for dere også i Titus' hjerte. For ikke bare gikk han gjerne med på det jeg ba ham om; men så ivrig er han nå at det er på eget ønske at han reiser til dere.” (2 Kor 8,16-17)

På Kreta skulle Titus til slutt styrke og avslutte evangeliseringen som Paulus hadde begynt: ”Når jeg lot deg

bli igjen på Kreta, var det for at du skulle ta deg av alt det som ennå ikke var brakt i orden, og sørge for å innsette presbytere i hver by. Følg da de forskrifter jeg ga angående dette.” (Tit 1,5)

Når vi ser nærmere på Paulus trofaste medarbeidere, vil vi minnes et utsagn fra Tredje Johannesbrev: ”Cooperatores veritatis” – sannhetens medarbeidere. Uttrykket er aktuelt fordi det er det valgspørsmål som nåværende pave Benedikt XVI tok i forbindelse med sin bispevielse i 1977, og som i dag følger ham i hans tjeneste som Peters etterfølger. Spesielt i de siste månedene har mange forstått hvor viktig det er å befor pavens medarbeidere i ledelsen av Kirken.

av Josef Arquero

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://dev.opusdei.org/nb-no/article/
sannhetens-medarbeidere/](https://dev.opusdei.org/nb-no/article/sannhetens-medarbeidere/) (05.08.2025)